

Література

1. Мурзин Д.В. Ценные бумаги – бестелесные вещи. Правовые проблемы современной теории ценных бумаг. Москва: Статут, 1998. 176 с.
2. Про акціонерні товариства: Закон України від 17 верес. 2008 р. № 514-VI. Відомості Верховної Ради України. 2008. № 50-51. Ст. 384.
3. Про Національну депозитарну систему та особливості електронного обігу цінних паперів в Україні: Закон України від 10 груд. 1997 р. № 710/97-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1998. № 15. Ст. 67.
4. Цивільний кодекс України від 16 січ. 2003 р. № 435-IV. Відомості Верховної Ради України. 14.10.2014.

УДК 347.823.4(043.2)

Варакута Л.В., студентка,
Юридичний факультет,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Шуст Н.Б., д.с.н., професор

ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО СТАТУСУ АВІАЦІЙНОГО ПЕРСОНАЛУ УКРАЇНИ

Цивільна авіація є надважливою складовою інтеграції України у сучасну систему міжнародних зв'язків. Окрім цього розвиток даної сфери покликаний вирішити соціально-економічні завдання та зробити зручнішим життя кожної людини за рахунок можливості вільно переміщуватись світом, користуючись авіатранспортом. Цивільний кодекс у ст. 170 закріпив гарантію кожній особі вільно переміщуватись та вільно пересуватись. Важливу роль у забезпеченні функціонування авіаційної галузі виконує авіаційний персонал, тому варто зосередити увагу на деяких особливостях правового статусу авіаційного персоналу в Україні [1].

Виникає необхідність визначити, які особи належать до авіаційного персоналу та визначити їх правовий статус. Повітряний кодекс України має чітке визначення поняття «авіаційний персонал»: у п. 9, ч. 1 ст. 9 зазначено, що авіаційний персонал - особи, які пройшли спеціальну фахову підготовку, мають відповідне свідоцтво і здійснюють льотну експлуатацію, технічне обслуговування повітряних суден, організацію повітряного руху, технічну експлуатацію наземних засобів зв'язку, навігації, спостереження. Тому дані особи відповідають критеріям, що зазначені в Повітряному кодексі України, тобто проходження

фахової підготовки та наявність відповідного свідоцтва дозволяють їм здійснювати свої функції [2].

Свідоцтво видається окремо на кожну спеціальність осіб авіаційного персоналу. У свідоцтво можуть вноситися відмітки про право виконання деяких функцій, передбачених іншими спеціальностями. Варто зазначити, що особа авіаційного персоналу зобов'язана мати при собі свідоцтво під час провадження професійної діяльності і провадити таку діяльність згідно з умовами та обмеженнями, передбаченими свідоцтвом.

У п. 4 ст. 49 Повітряного кодексу України наведено перелік спеціальностей осіб авіаційного персоналу для яких наявність свідоцтва є обов'язковою: пілот повітряного судна; диспетчер управління повітряним рухом (диспетчер служби руху); персонал з технічного обслуговування повітряних суден; члени випробувального екіпажу; член екіпажу пасажирського салону (бортпровідник); диспетчер із забезпечення польотів [2].

Одночасно, є певні обставини за яких свідоцтво авіаційного персоналу може бути анульоване або дія його призупинена, а також можуть бути обмежені надані ним права у разі порушення вимог нормативно-правових актів, що регламентують льотну роботу, використання повітряного простору, організацію повітряного руху, технічне обслуговування авіаційної техніки, що безпосередньо впливають на безпеку польотів [3].

До власників свідоцтв висуваються певні обмеження з метою забезпечення якісної та безпечної роботи авіаційного персоналу. Серед цих обмежень виділено: власнику свідоцтва забороняється провадити професійну діяльність, передбачену свідоцтвом та відповідними рейтингами, перебуваючи під впливом будь-якої психотропної речовини, що може призвести до нездатності належним чином здійснювати професійні функції з дотриманням встановлених вимог безпеки. Власник свідоцтва не може провадити діяльність, пов'язану з ризиком потрапляння під дію психотропних речовин. У разі встановлення факту вживання психотропних речовин, пов'язаного з ризиком, власник свідоцтва усувається від виконання своїх обов'язків та притягається до відповідальності згідно із законом. Пілоту комерційної авіації дозволяється виконувати функції командира повітряного судна під час здійснення польотів до досягнення ним 60 років, 65 років - якщо польоти виконуються у складі екіпажу на повітряному судні, сертифікованому для виконання польотів більш як одним пілотом, і другий пілот молодший 60 років. Пілоту комерційної авіації, який виконує функції другого пілота, дозволяється виконувати свої

обов'язки під час здійснення польотів до досягнення 65 років. Пілот авіації загального призначення має право виконувати польоти за наявності чинного медичного сертифіката [2].

Отже, авіаційним персоналом вважаються особи, які пройшли спеціальну фахову підготовку, мають відповідне свідоцтво і здійснюють льотну експлуатацію, технічне обслуговування повітряних суден, організацію повітряного руху, технічну експлуатацію наземних засобів зв'язку, навігації, спостереження. Тому дані особи відповідають критеріям, що зазначені в Повітряному кодексі України, тобто проходження фахової підготовки та наявність відповідного свідоцтва дозволяють їм здійснювати свої функції. Свідоцтво авіаційного персоналу може бути анульоване або дія його призупинена за обставин, визначених Повітряним кодексом України.

Література

1. Цивільний кодекс України: Закон України від 16 січ. 2003 р. № 435-IV. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/435-15>
2. Повітряний кодекс України від 19 трав. 2011 р. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/3393-17>.
3. Правила видачі свідоцтв авіаційному персоналу в Україні: затв. наказом Міністерства транспорту України від 7 груд. 1998 р. № 486. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0833-98>.

УДК 347(043.2)

Гасанова Л.Х., Бабалієв Ф.Т., студенти,
Юридичний факультет,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Шуст Н.Б., д.с.н., професор

РОЛЬ ЮРИДИЧНОЇ ОСОБИ В УКЛАДАННІ ДОГОВОРУ БАНКІВСЬКОГО ВКЛАДУ

Договори на сьогоднішній день є необхідною умовою життя кожної людини та складають особливу структуру процесу правового регулювання. Так, згідно зі ст. 80 Цивільного кодексу України (далі – ЦК України) юридична особа – це організація, створена і зареєстрована у встановленому законом порядку [1]. Одночасно, відповідно до ст. 638 Цивільного кодексу України, договір є укладеним, якщо сторони в належній формі досягли згоди з усіх істотних умов договору. Пропозиція укласти договір може бути адресована одній або декільком особам, а реклама та інші